

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

· HVAR 8 DAG ·

ILLUSTRERADT

MAGASIN

TRUPPÖFNING Å SKIDOR EFTER HÄST. — FOTO. HALLDIN, STOCKHOLM.

12TE ÅRG.

DEN 26 FEBRUARI 1911.

N:O 22.

Foto. Florin, Stockholm.

Kliché: Bengt SJÖBERG.

H. K. H. HERTIGEN AF VÄSTERGÖTLAND, PRINS CARL.

50 ÅR DEN 27 FEBRUARI.

Den 27 febr. ingår konungens äldste tronföljdsberättigade broder, h. k. h. hertigen af Västergötland prins Carl i sitt andra halfsekel.

Född den 27 februari 1861 är prins *Oscar CARL Vilhelm* tredje son till framlidne konung Oscar II och hans gemål, änkedrottning Sofia. Med sina bröder fick han dela den ytterst sorgfälliga uppfostran, som tillhör det Bernadotteska husets goda traditioner, och liksom dessa hade han i sin moder en städse aktpågifvande och öm ledarinna vid utvecklingen af de allmäntmänskliga och medborgerliga karaktersegenskaper, som utgöra den förnämsta måttstocken på sin bärars personliga värde, han må af skickelsen ha ställts på en framskjuten plats vid tronens sida eller fått på sin lott det obemärktaste kall bland folkets djupa led.

Liksom sina bröder avslutade prins Carl sin humanistiska utbildning med några terminers vistelse vid Uppsala universitet 1881—82, men hade då redan bestämt sig för den landtmilitära karriären, liksom den halftannat år äldre brodern prins Oscar — efter arisrättsafsägelsen 1888 prins Bernadotte — för den sjömilitära. På sin födelsedag 1881 hade konung Oscar utnämnt honom till underlöjtnant vid Lifgardet till häst såväl som i hans hertigdömes infanteriregemente och efter att samtidigt med sin universitetsvistelse ha fullgjort erforderlig militär tjänstgöring, erhöill han 1883 löjtnants grad, hvarpå han 1884 genomgick krigshögskolan. Följde så den för svenska kungahusets yngre söner traditionella utrikes resan, hvilken prins Carl öfver Trieste och Suez ställde till Indien, hvarifrån han återvände öfver Egypten, Syrien och Konstantinopel. Hvilken popularitet den unge prinsen i fäderneslandet redan då hunnit förvärfva sig, kom till osminkadt uttryck i det deltagande, hvarmed den svenska allmänheten följde de underrättelser, som från den turkiska hufvudstaden ingingo om den farliga sjukdom (tyfus), som där drabbat honom. Särskildt kom detta deltagande lifligt till uttryck hos hufvudstadens befolkning, hos hvilken prinsens gardesuniform förvärfvat honom smeknamnet "Blå prin-

sen" och som med folkinstinktens slagruta tidigt upptäckt det varma hjärta och de omfattande sociala intressen, hvilka han tagit i af icke minst från sitt möderne. Lyckligt tillfrisknad lade han hemfärden öfver Rumänien och Österrike, hvarpå han tillsammans med bröderna skildrade intryck från resan i den 1886 utgifna skriften "Våra minnen".

Därefter ägnade sig prins Carl med allvar och energi helt åt det kavalleristiska vapen, i hvars tjänst han sökt sitt lefnadskall. De befordringar, som kommo honom till del, kunde för den skull full väl motiveras med regeringsformens kraf på "förtjänst och skicklighet" utan hänsyn till hans kungliga börd. 1888 vardt han ryttmästare vid Lifgardet till häst och samma år kapten i generalstabben, 1892 blef han major och 1894 utnämndes han till öfverste och sekundchef för Lifgardet till häst. Tre år senare befordrades han till generallöjtnant och förmäldes samma år den 27 augusti 1897 med sin kusins dotter, prinsessan Ingeborg af Danmark. År 1898 utnämndes han slutligen till den befattning som inspektör för kavalleriet, han ännu innehar. I denna egenskap har han med mycken framgång verkat för det svenska kavallerivapnets fältmässiga utbildning, bl. a. genom sina 1909 utfärdade "Anvisningar och iakttagelser rörande utbildningen vid kavalleriet". Föregående år hade han utnämnts till general i svenska armén.

Den popularitet "Blå prinsen" redan i sin ungdom förvärfvat sig, har följt honom genom hans mannaålder. I sin mån ha därtill bidragit hans älskliga gemål och det lyckliga familjelif, som utvecklat sig vid det unga prinshofvet, hvilket bildade ungdomsmeldpunkten i det svenska konungahuset under konung Oscars senare år. 1909 förvärfvade han i Östergötland det vackra landstället Fridhem, där han och hans gemål älska tillbringa den fritid, tjänsten beviljar, i kretsen af den uppväxande barnskaran, prinsessorna Margareta, Märta och Astrid, hvartill för icke länge sedan kom en ny prins Carl, hertig af Östergötland. — Prinsens egentliga hufvudresidens är som bekant å Djurgården.

LÄNGESEDAN. AF ULLA LINDER.

SKISS FÖR HVAR 8 DAG.

Köpenhamnsbåten låg med ångan uppe, och propellern sakta stampande. Aktertrossen höll ännu fast om pollaren, men eljest var allt klart till afgång.

Nu ljud en lång ringning uppfån kommandobryggan och så de tre avslutningskläppslagen, klingande skarpa, bestämda som strecken under ett avslutadt konto.

Akterdäcket — relingen närmast land — var kantad af resande, mest damer, som böjde sig ut öfver soffornas räckan och underhöll betydelselösa samtal i korta, högröstade meningar med anförvandter och vänner på stenkajen nedanför. Litet mer i bakgrunden bredvid lyktstolpen bildade några stadsbudgrupp, bredbenta, med händerna i byxfickorna och mössorna skjutna upp i pannan.

Båten började svänga ut. En och annan hvit

näsduk kom upp, som på försök till afskedsviftning.

Plötsligt blef det rörelse på kajen. Uppifrån gatan kom någon springande, hojtande och skrikande.

Det breda guldbandet om mössan, framtill afbrutet af några höga, svarta bokstäver, röjde honom som hotellvaktmästare. En gulbrun kappsäck med en regnrock slängd öfver bar han i ena handen, i den andra ett paraply, hvilket han svängde i luften för att draga till sig kaptensens uppmärksamhnt.

Strax efter honom kom en annan, den försenade resanden själi, i något saktare lunk. En storvuxen herre, med begynnande tecken till korpulens, med oknäppt, fladdrande ytterrock, hvit panamahatt, käpp med silfverkrycka och liten svart läderväska i handen.

Den kompakta folkhopen på kajen delade sig genast beredvilligt. Några tjänstaktiga händer sträck-

FÖRBUDSKONGRESSEN I VIKTORIASALEN I STOCKHOLM. Vi namnteckna: 1, 2 och 3 Riksdagsmännen Kvarnzelius, Beckman (kongr. ordf.) o. Byström; 4. red. Björkman, 5. frih. Palmstierna; 6. folksk.-insp. prof. v. Schéele; 7. red. v. Koch.

Flere hundra ombud för Sveriges till c:a en half miljon uppgående organiserade nykterhetsvänner sammanträdde den 13 febr. i Stockholm till sin sjätte förbudskongress, hvars förhandlingar pågingo i tre dagar.

Af kongressen — däri äfven ombud för riksdagens nykter-

hetsgrupp deltog — antogs enhälligt en resolution, hvari uttalades att de vägar förbudslagstiftningen hädanefter har att gå utan tvekan måste inriktas så att de på ändamålsenligaste och snabbaste möjliga sätt leda till ett effektivt, fullständigt och permanent förbud mot alla slags rusgifvande drycker.

tes ut från däckets för att taga emot kappsäck och paraply från den flåsande vaktmästaren. Andra hjälpande händer på kajen understödde den försenade, då han beslutsamt, med stöd af ett säkert tag i den sträckta akterlinan, vigt äntrade den kupiga båtsidan.

Nu var han uppe vid järnbarriären. En hand räckttes honom, just då han skulle svänga sig öfver.

Så stod han välbehållen på däckets, röd och varm och andtruten.

Akterlinan kastades loss strax efter, och ångaren ökade farten. Stäfven pekade nu rätt ut mot hafvet.

Den försenade passageraren såg sig om efter sitt omhändertagna resgods. Det stod redan väl instufvadt under middelsoffan på akterdäckets. Han bocade och tackade åt alla håll, omfattande samtliga kringstående med tacksamma, smått generade blickar. Han kände sig, som om han blifvit kastad rakt i famnen på alla dessa välvilliga, nyfikna, deltagande medresenärer.

En dam i storbrättig hatt, skyggande ner öfver pannan, och ljusblå slöja knuten under hakan, stod tätt bakom honom. Det var hon som räckt honom den sista hjälpande handen, det kom han ihåg. Han vände sig därför mot henne i en djup bugning och lyfte artigt sin panamahatt.

Hon såg upp på honom, leende, road, afvisande tacket. Men med ens blef ansiktsuttrycket förändradt, de mörka ögonen vidgade sig i häpen undran, och rodnaden steg långsamt på det smala ansiktet.

— Men — — är det inte Folke Vall? sade hon så plötsligt, förvånad som om hon knappt trott sina egna ögon, tvekan en smula när hon utsade namnet.

Han fixerade henne en minut, sökande i sitt minne. Så bröt igenkännandet sig fram.

— Aina? — — Nej men — är det möjligt? — Ah, det var längesedan!

— Ja — så länge, längesedan! —

De gingo upp på öfre däckets, slog sig ned i lä bakom den stora, breda skorstenspipan med utsikt mot svenska kusten och den rökiga stadens tornspiror och höga fabrikkakorstenar.

Luften var tung. Solen satt någonstans högt uppe bakom vattensjuka moln, ett klarhetsskimmer lät förmoda hvar den fanns, men den orkade ej bryta sig ut och förjaga dimman, som hängde hvitgrå och tunn öfver vatten och land. Ut öfver Sundet och upp mot Kattegat såg det ut att klarna och lätta på, men öfver båda stränderna, den svenska såväl som den danska, rotade fabriksrök och dimma ihop sig till ett ledsamt, tjockt, mörkgrått töcken. Vattnet låg blankt och stilla, men bris blef det ju i alla fall af farten.

Det gick så underligt trögt med samtalet till att börja med mellan de båda som inte på ett par tiotal år minst sett eller hört af hvarandra. Det var det förändrade, det nya, främmande, det som åren giivit och tagit hos dem, som åstadkom en viss förstämning, en distraktion, ett ömsesidigt studerande. Och detta i förening med minnena från forna dagars muntra vänskap, samskolekamratskapet, ungdomsförälskelsen, framkallade hos dem båda en nästan tafatt tillbakadragenhet.

De sutto där å ömse håll och hade en förnimelse af dåligt samvete.

De hade totalt glömt bort hvarann, trots eder och aftal på sin tid. Hur hade det kommit till egentligen? Hvems var felet?

Någon brytning hade aldrig ägt rum. Han hade blifvit kuggad i studenten, — hon hade fått ge sin hyllningsbukett åt en annan. Detta var visst första lilla stenen. Hon hade blifvit besviken. Föraktet hade kommit. Övermodet har så lätt till det i de

där åren. Och han hade känt sig sårad, oförstådd, dömt henne som ytlig och hård.

Ja, aldrig hade de sagt detta till hvarann, inga öppna beskyllningar hade fallit, men — de hade glidit ifrån hvarann så smått. Hon hade vuxit ifrån honom, både i det inre och det yttre. Hon hade med ens, det året efter studentexamen, blifvit så stor och mondan och elegant.

Han hade känt sig besviken och bedröfvad i början, — och låtit henne märka det. Men så hade han tröstat sig och låtit henne gå på och växa.

Och nu visste de ingenting om hvarann sedan tjugo år.

De talade både länge och väl om gamla minnen och episoder från skolan, om lärare och lärarinnor, om forna kamrater, deras personligheter och framtidsplaner samt om hvad de nu visste om dessas förverkligande.

Så blef det en liten paus.

Och så sade Folke Vall plötsligt:

— Ja, — och jag är köpman jag, nu. Det var inte precis hvad jag drömde om den tiden. Vi drömde till och med.

Ett skratt och en leende, sonderande blick från sidan.

— Ne-nej. — Jag minns inte — — ville du inte bli militär?

— Joo då! Men studenten tog emot. Ja, man får ta't som det faller sig. Hela lifvet. Och göra det bästa å'et.

— Man får det, ja.

Hon satt och lekte med en flick af den ljusblå slöjan. Hennes ögon sågo långt utåt, bort mot det dimhöljda svenska landet, utan att se.

— Och du är gift — kanske — förstås? frågade han om en stund.

— Ja, jag är gift.

Han hade på tungan ett "nåå?", men hejdade sig.

De tego båda en stund igen.

— Med en militär? frågade han så med en skymt af ironi i stämman.

— Ja, svarade hon kort. Min man man är kapten vid gardet. Men som om hon ville byta om samtalsämne vände hon sig hastigt rakt mot honom och frågade lifligt: — Du är på väg söderut? — Långt?

— Till Elberfeld bara. Jag gör i färgstoffer — en gammal, välkänd firma har jag fått öfverta, — det är nu en tolf, fjorton år se'n. — — Ja, det går bra.

Han började berätta om sin verksamhet, hur han börjat med det, och hur det utvecklats sig. Några bekymmersamma år, nu väl öfverståndna, fördjupade han sig i, antydde en del bittra erfarenheter, missräkningar både vis å vis människor och spekulationer. Men så var det ju alltid något som lättade upp det också. Och nu hade det börjat lätta på allvar.

Han såg hela tiden på hennes ögon, de underbara, violblå, klara, strålände; eller på munnen, den var stor, men så mjuk i linjerna, så uttrycksfull och känslig. Med intensivt intresse följde hon hans berättelse. Han kunde se, hur ögonen skiftade, och munnen ömsom log och ömsom uttryckte deltagande och sorg. Han kom allt mera in i stämningar från forna dagar, längesedan förgätna. Han tyckte, han var åter skolpojken, nittonåringen, kvarsittaren, den äldste i klassen, och hon var hans lilla vän och tröstarinna, den lilla kvinnan, som han biktade sina besvärligheter och ledsamheter för och som hjälpte honom i både råd och dåd. Hon var så behärskad, så lugn och förståndig och full af sympati och uppmuntran.

Det tvungna och stela i deras väsen och känslor

försvann af sig själf, löste upp sig som dimma i sol. De började känna igen minspel och uttryck.

Utän att tänka på det, hade han tagit sig för att kalla henne "Jajja" som då, för längesedan, och hon sade "Olle" och "lille Olle" till och med, just som i de där dagarna.

Tjugo år? — Åhnej, så längesedan var det väl ej! Inte en smula förändrade funno de hvarann nu. Nitton år var han, inte mera. Och hon var sjutton. Det var säkert det. — —

Men ångbåten hade med sin snabba bog plöjt det dimhöljda Sundet. Redan var "Tre Kronor" passerad, och nu blåste första signalen för Köpenhamn. Aina reste sig öfverraskad. Det kom en vemodig blick i ögonen.

— Vi ä' framme redan, sade hon.

— Ja, — minsann. Och jag har inte berättat dig om min fästmö. — Jag håller på och skall gifva mig, kan du tro. Det är väl i sista laget nu, jag är ju gamla karl'n. Men — bättre sent än aldrig! Det lyser första gången om söndag. — — En rar flicka är det, vacker och — — Ja, vill du se hennes porträtt?

Han letade i bröstfickorna, i kavajen och i ytterrocken, fick fram en grön plånbok, och mellan räkningar och affärspapper af allehanda slag plockade han fram porträttet af en ung dam med diag som talade om tjugande ungdom, segerviss skönhet och stora pretentioner på lifvet.

— Nää? frågade han ändtligen.

— Så vacker! Förtjusande vacker! sade hon och gaf honom igen porträttet. Lycka till, lille Olle!

— Och din! frågade han. Kan jag inte få se på din också?

— Jag har det inte på mig, sade hon långsamt, utan en skymt till ett leende. Men han är också mycket vacker. — Jag tror, han är lik din fästmö rent af. Fästän mycket äldre förstås.

Hon började plockade ihop sitt resgods.

— Stannar du här länge? undrade han. Jag skall tyvärr fortsätta nu. — — Men på hemvägen —

— Ja, jag stannar här nog en tid bortåt, sade hon, men det är inte lönt vi träffas.

— Din man? — —

— Ja, — han är i Stockholm.

— !! — Och — — du ensam —?

— Ja, man får ju lof att ta den utvägen ibland.

Han stod och kramade hennes hand och såg in i de vackra, violblå, sorgsna ögonen med en stigande ångest i hjärtat.

Propellern brusade nu back, builrande och skummande.

— Lilla Jajja! — mumlade han. Stackars min lilla Jajja! Ja — lycka till, du med, i alla fall! — — Det är ett lotteri förstås.

— Ja, det är det, sade hon stilla. Men hvar och en hoppas ju alltid på högsta vinsten. — Den skall ju falla ut någon gång i alla fall. Nu hoppas jag på den för dig, lille Olle.

Nu häktades landgången på från kajen. De resande skockade sig ned mot mellandäcket, strömmade långsamt i kompakt massa öfver landgången för att sedan med brådsande steg flockvis skynda af bort mot tullvisiteringen. Ett stadsbud hade redan fått fatt i Folke Walls gulbruna kappsäck. Och med den som bogspröt plöjde han väg åt sig och den resande genom passagerareflocken. Tåget gick om någon halftimme, det gällde att begagna minuterna.

Men på öfre däcket stod Aina kvar och såg ner på det myllrande lifvet på kajen. Hon hade ju god tid att låta rusningen gå öfver.

Tids nog kom hon i land, tänkte hon.

Vid gräfningar i *Stångån* för den nya järnvägsbron har man nyligen gjort fyndet af ett afbrutet *svärd*. Platsen för fyndet var i närheten af den på 1500-talet befintliga s. k. Lilla Stångebro, ungefär midt i ån och en meter under boten i ett sandlager. En bit af träskaffet, som varit fastsatt vid järnklingan medelst nitar af ek, hittades äfven. Troligen härrör det funna från Stångebro-slaget, hvilket ju utkämpades här.

Efter fotografi.
SVÄRD
FRÅN
STÅNGE-
BRÖ-
SLAGET.

NYTT FÖRVÄRF TILL NORDISKA MUSEET.

Storklockan i Skeptuna kyrka, som nu tjänat ut, har Nordiska museet i dagarna lyckats förvärva. Den väger nära 1,000 kg. och är sålunda bland de större i sitt slag, samt daterar sin tillkomst från år 1690. Det mesta af inskrifterna upptages af namnen på kyrkoherden och de mera framstående bönderna i socknen, som väl bidragit till klockans anskaffande.

Foto. Jonason, Göteborg

Kliché: Bengt Silfverparre.

H. HERTZHOFFS "NORRSKEN" TILL GÖTEBORGS MUSEUM.

Foto. Jonason

HELMER HERTZHOFF.

Göteborgs museum har i dagarna å konstnären *Helmer Hertzoffs* utställning å Valand i Göteborg inköpt den stora oljefärgsmalningen "Norrskan", något som med tanke på konstnärens hitillsvarande relativa okändhet torde få anses som en ganska anmärkningsvärd utmärkelse.

Alldeles obekant har hr Hertzhoff dock icke varit förut för vår konstpublik — sistlidne höst hade han nämligen en utställning i Stockholm tillsammans med yngre krafter i Konstnärsförbundet och väckte därvid en viss uppmärksamhet.

Å utställningen å Valand finnas att se såväl större landskapsbilder i olja som en rad smärre landskapsstudier i brunkrita. H. är framför allt Norrlandsmålare — och i hans landskap spela de egendomliga belysningseffekterna och det rent dekorativa elementet en stor roll.

Gustaf Fröding har lämnat landets hufvudstad för att aldrig mera vända åter dit. Nu hvilar den folkkäre skaldens stoft å Upsala kyrkogård.

Gripande stämningsfull var hans sista färd, med flörhöjda fanor, studentsång och fackelljus och griffetal.

Foto. Dahlgrens Eftr., Upsala

Kliché: Bengt Silfverparre.

GUSTAF FRÖDINGS SISTA HVILOPLATS BLAND SIARE OCH SKALDER Å UPPSALA KYRKOGRÅRD.

FRÅN SVENSKA SCENER.
VÅR NYASTE TEATER.

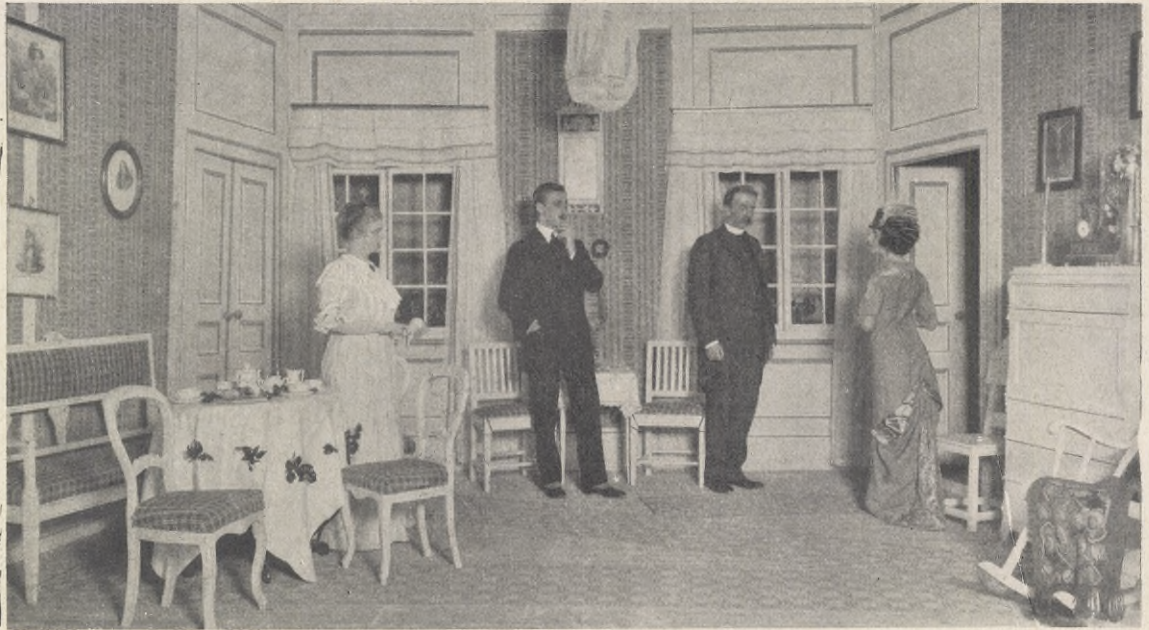

Foto. Jäger, Sthlm.

SCEN UR "ÄKTA MAKAR", AKT. II, Å LILLA TEATERN I STOCKHOLM: Fr. v.: frk. Sandahl, hr Süller, hr Hammarén, frk. Gurli Ericsson.

Klisché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm.-Gbg.

Lilla Teatern — arftagaren till Intima teaterns scen — har gjort en utmärkt start. Dess förstlingspjäs var Peter Egges kvicka lilla komedi "*Äkta makar*". Huvudrollernas innehåfvare, hrr Hammarén och Süller samt fröknarna Gurli Ericsson, Alexanders-

son och Sandahl, ha varmt lofordats, och regien är förträfflig. — Som nästa program har Hugo Öbergs "*Nils*" inöfvats. — Även söndagsmatinéer och barnföreställningar planeras af de unga, energiska ledarne af den nya teatern.

DEN SENASTE OPERETTNYHETEN.

Foto. Jäger, Sthlm.

SCEN UR "JULIA", AKT III, Å OSCARSTEATERN I STOCKHOLM: Fr. v. fru Ringvall, hr Ullman, fru Meissner, hr Ringvall, frk. Berentz, hr Barklind.

Klisché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm.-Gbg.

"*Julia*" ("Das Puppenmädel" lyder dess tyska och något innehållsrikare originalnamn) är det sistfödda musikbarnet af "*Dollarprinsessans*" kompositör, Leo Fall. Libretton härstammar denna gång

från två så spirituella författare som fransmännen de Flers och de Caillavet. — "*Julia*" gjorde en glänsande succès och blir tvifvelsutän en god kassapjäs.

Foto. Jager, Sthm.

Kliché: Demot Silfverparre.

FRU JULIA HÅKANSSON SOM ANNA HJELM I "KUNG MIDAS" å Kungl. Dramatiska Teatern, i hvilken roll fru H. skördat ett utomordentligt bifall.

Efter fotografi.

Kliché: Demot Silfverparre.

ETT UNDERLIGT MODE: "Pascha-kjolen" eller "haremsbyxorerna", som nu i både Paris och London börjat vinna terräng. Den här återgifna högeleganta dräkten är från den framstående parisiska modefirman Béchoff & David.

Efter fotografi.

Kliché: Demot Silfverparre.

FRÅN "PENNSKAFTENS" SOARÉ, 1. Fröken Rydelius; 2. Fru Brandell; 3. Fröken Hellberg; 4. Fru Elin Wägner; 5. Herr O. Hemberg; 6. Fröken Byström och 7. Fröken Landqvist (biografdramats hjältinna).

Till den 17 febr. hade de kvinnliga journalisterna i hufvudstaden, "Pennskaften", på Grand hotell anordnat en soaré till förmån för en restipendiefond för kvinnliga journalister. Festens clou utgjordes af ett af fru Elin Wägner-Landqvist författadt biografdrama, som af kända Stockholmsjournalister utförts framför kinematografen.

SKRIDSKOMÄSTARE. — SÄLLSYNT STOCKHOLMSBILD.

VÄRLDSMÄSTAREN I KONSTÅKNING Å SKRIDSKO, ULRICH SALCHOW — som nu för 10:nde gången hemfört detta mästerskap från täflingarna i Berlin — under träning i S:t Moritz.

Till vänster: TYSKA SKRIDSKOFÖRENINGENS HEDERSPRIS, som hemburits af Salchow.

Till höger: EUROPAMÄSTAREN I KONSTÅKNING herr PER THORÉN, segrare vid täflingarna i Petersburg

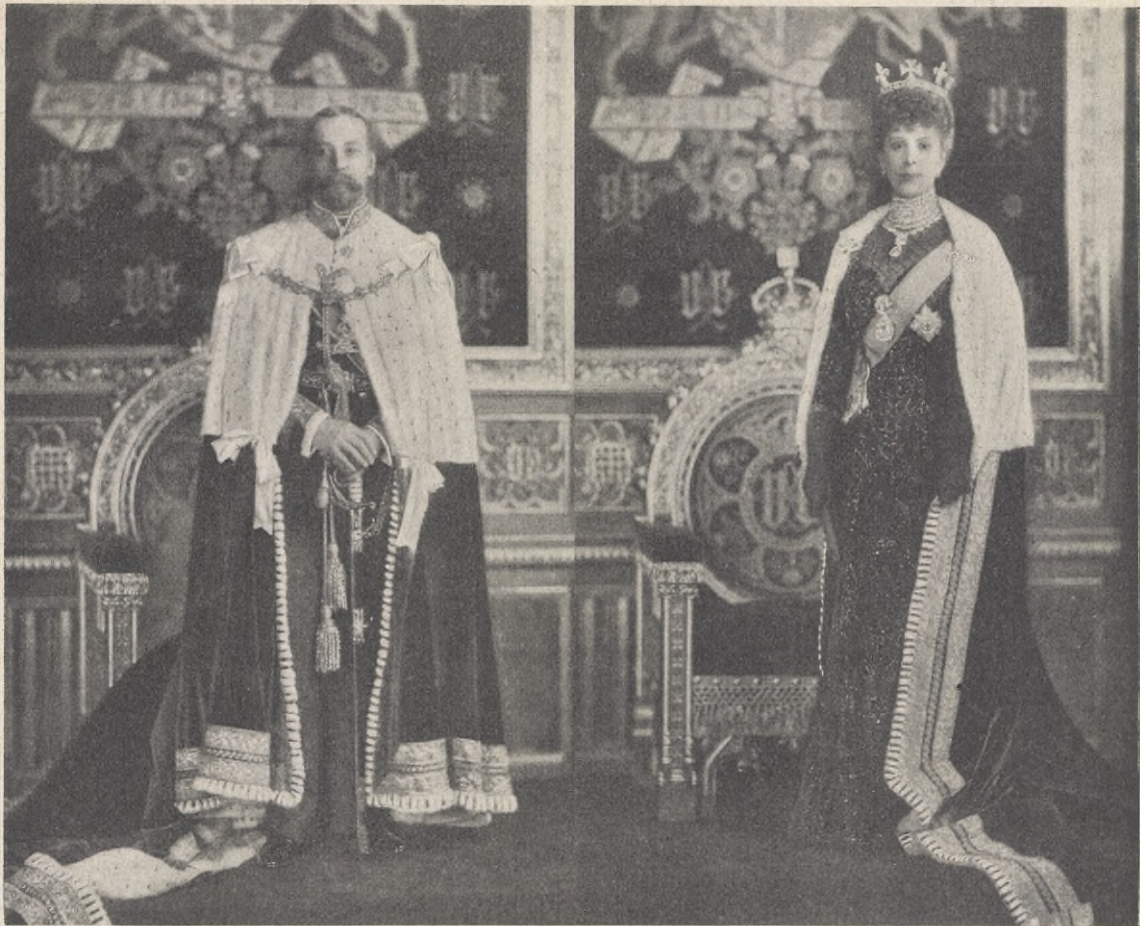
Efter fotografier.

NÖRRSTRÖM BLOCKERAD AF ISEN.

Klitché: Kem. A.-B. Lewné Silfverparre, Sthlm -Gbg.

En sådan isblockad som den för hvilken Norrström under torra veckan varit utsatt ha Stockholms invanare icke i mannaminne bevitnat. Mälarens isflak, som i väldiga mängder flöto in mot hufvudstaden, packade sig samman i ogenomträngliga ismassor, så att ångfärjetrafiken å en stor del af strömmen måste inställas — och en ny, riskabel promenadväg mellan Strömparterren och Carl XII:s torg kunde tagas i bruk, tills polismakten hindrade detta senare.

ENGELSKA KONUNGAPARETS FÖRSTA PARLAMENT.

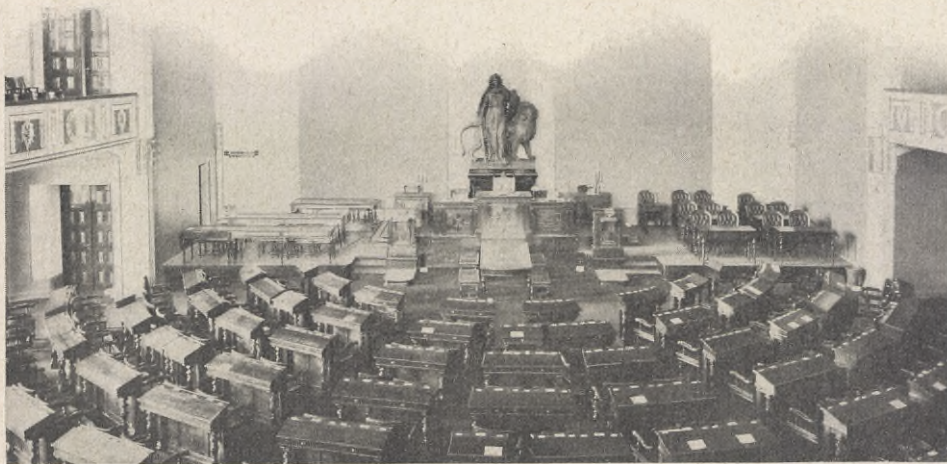
KONUNGAPARET AF ENGLAND FÖR FÖRSTA GÅNGEN I STOR ORNAT.

Observera de oerlördt dyrbara riksjuvelerna — särskildt den stora Callinaniamanten — som drottningen bär.
Efter med nådigt tillstånd tagna fotografier af Hoffot. W. & D. Downey, London.

Den 6 febr. öppnade *konung Georg V* af England *det första parlamentet* under sin regering. Ouverturen till detta parlament — hvars betydelse för

Englands konstitutionella lif torde komma att blifva den största — utgjordes af alla desamma glänsande ceremonier som den uråldriga traditionen kräfver.

FINSKA LANDTDAGEN.

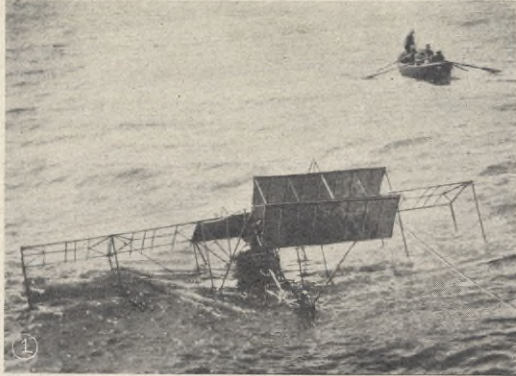
Efter fotograf.

DÅR FINSKA LANDTDAGEN F. N. SAMMANTRÄDER.

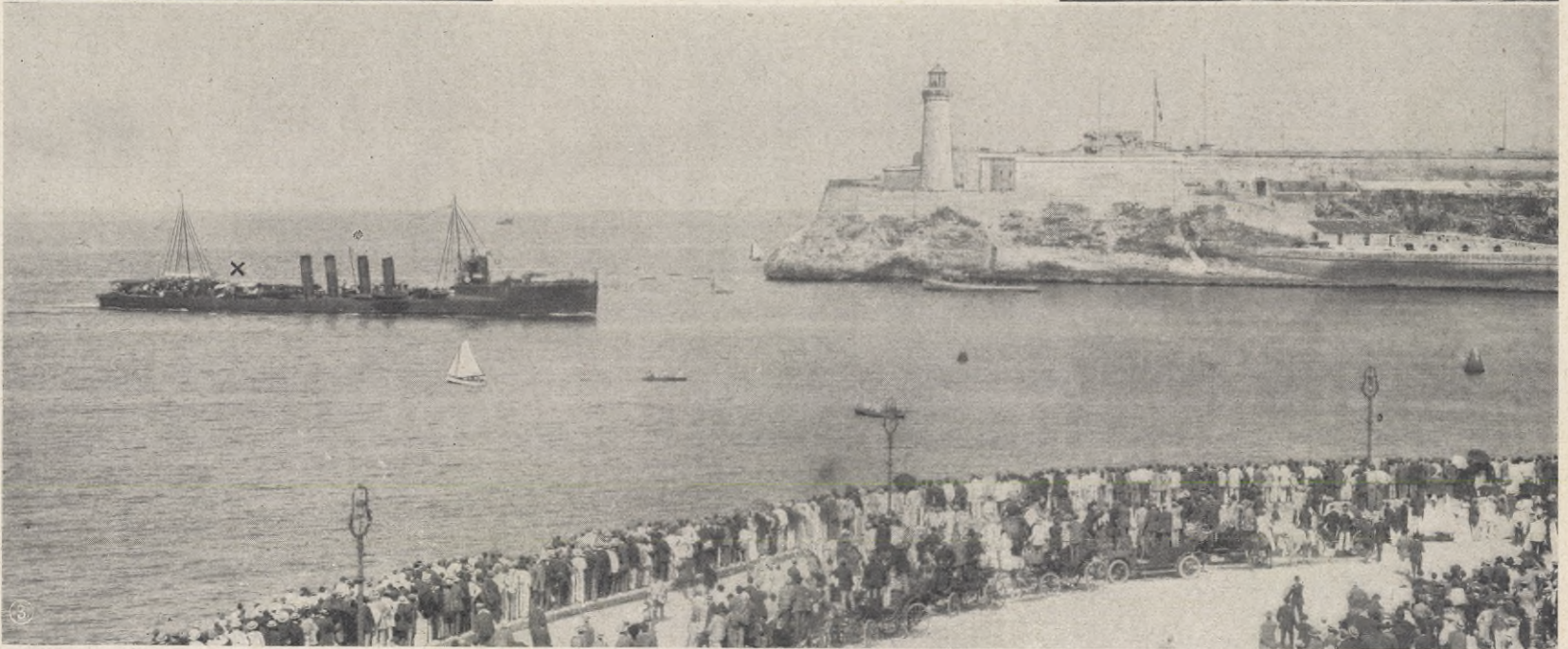
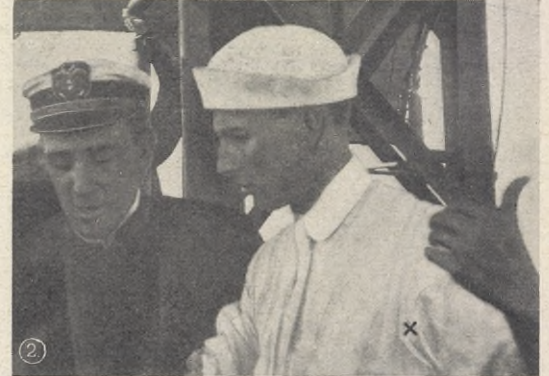
Klick: Bengt Silfverparre.

Det finska parlamentet nödgas allt fortfarande bo hos andra, och den stundsynesförvisso långt åtlägsen när landets representanter få flytta in i eget hus. Nu hållas sammanträdena i den såsom församlingslokal för det stora gammalfinska partiet afsedda byggnad, som nyligen uppförts i Helsingfors.

EN MÄRKLIG FLYGFÄRD ÖFVER VATTNET.

Från en svensk å Cuba ha vi haft nöjet mot- taga här återgifna intressanta fotografier från den *längsta färd* som hittills i flygmaskin före- tagits *öfver vattnet*, nämligen då den djärve aviatören *Mc Curdy* en af de sista januarida- garna flög från Key-West (den västligaste af småöarna vid sydspetsen af Florida) i afsikt att luftvägen uppnå Havanna (å Kuba). Till målet hann *Mc Curdy* dock icke — efter något öfver två timmars färd, därunder han tillryggalagt ca 13 1/2 mil (svenska) af den 15 mil långa väg- sträckan, föll aeroplanet i vattnet, därur det rädda- des af den amerikanska torpedbåten "Paulding". Aeroplanet var försedt med lufttäta pontoner — i annat fall hade tvifvelsutän flygkonsten mist en af sina djärfvaste pionärer.

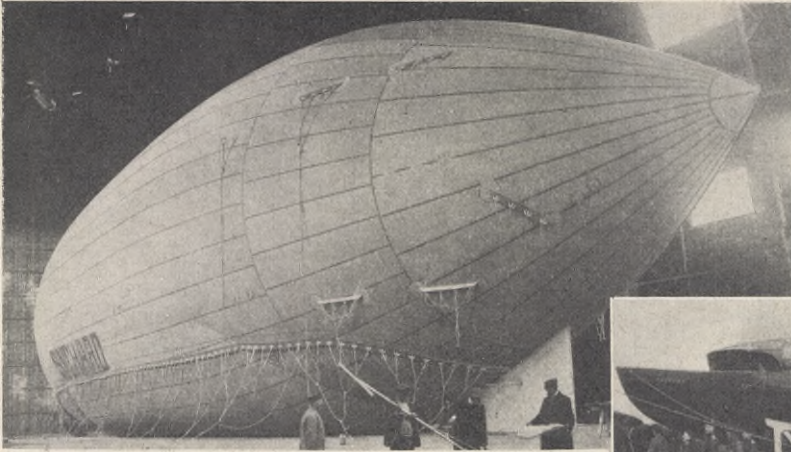

Efter fotografier.

1. DÅ *Mc CURDY*S AEROPLAN FÖLL I VATTNET. Lifräddningsbåten är den från torpedbåten "Paulding" utsända. — 2. *Mc CURDY* (X) STRAX EFTER RÄDDNINGEN i samtal med kapten Sterling å "Paulding". — 3. "PAULDING" PÅ INFART (vid Morro Castle) MED DEN RÄDDADE *Mc CURDY* OMBORD (vid X synes den upptagna flygmaskinen).

Källa: Kem. A.-D. *Denkt Silyersparre, Sömn—Glg.*

ETT TYSKT TRANSATLANTISKT LUFTSKEPP.

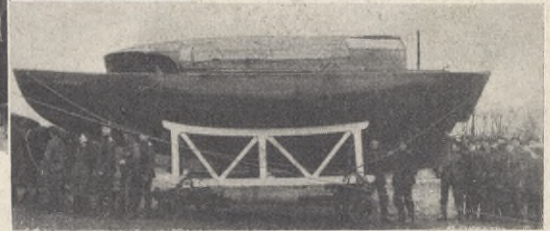

Efter fotograf.

"SUCHARD", som skall göra färdan öfver Atlanten.

I närvaro af prins Heinrich af Preussen med gemål döptes den 15 febr. i Kiel det *luftskepp*, som är afsedt för en *transatlantisk flygexpedition*; i denna skola sex personer deltaga, med d:r Gans som chef.

Luftskeppet, "*Suchard*", som skulle blifva flygfärdigt några dagar därefter, skall först göra fjorton dagars prof-

Efter fotograf.

Klicka: *Demit Silfverparre.*

"SUCHARDS" BÅTGONDOL under transport.

färder, öfver Kieler Hafen och Östersjön.

Man hoppas att senast i april kunna företaga den djäriva flykten. Startplatsen blir från någon af de Kap Verdiska öarna.

Vidstående foto.:

ETT POLARSKJEPP:

"DEUTSCHLAND", det å Framnes' mek. verkstad i Norge byggda fartyget, med hvilket den tyske löjtnanten Filchner (se no 19 denna årg.) i vår skall företaga sin stora antarktiska expedition.

Efter fotograf.

Klicka: *Demit Silfverparre.*

EN JÄRNVÄGSKATASTROF I FRANKRIKE.

Expresståget Paris-Brest sammanstötte den 14 febr. på e. m., gående med 80 km. hastighet i timmen, i närheten af Courville med ett godståg, som växlade på hufvudspåret. Lokomotivet och flera vagnar i expresståget krossa-

des; den förbelysning af restaurangvagnen afsedda gasolinapparaten exploderade, och vagnarna stodo inom några minuter i ljusan låga. Den fruktansvärda olyckan kostade c:a 15 personer lifvet, medan många sårades.

Vidst. foto.:
EFTER KATASTROFEN VID
COURVILLE.

Efter fotograf.

Klicka: *Demit Silfverparre.*

VÅRA KYRKLIGA FORNMINNEN.

Foto: Rahm, Linné.

GRÄFNINGARNA I LUNDS DOMKYRKA.

Klische: Kem. A.-D., Denot Skivresparre, Sthlm. Gbg.

Vid omläggande af värmeledning i *Lunds domkyrka* ha rester påträffats af den tvärmur som under 1100- och förra delen af 1200-talet afstängde tvärskeppet eller klerkkyrkan från långhuset eller lekmannakyrkan. I midten af denna tvärmur påträffades rester af den altarnisch, framför hvilken lekman-naaltaret hade sin plats. Fortsatta undersökningar ha visat att en smal, brant trappa på hvar sin sida om altarnischen förmedlat förbindelsen mellan det högre belägna tvärskeppet och långhuset (öfre delen af dessa synas högt uppe, på sidorna af altarnischen.)

En förhärjande eldsvåda år 1234 ramponerade betydligt detta byggnadsparti, hvadan tvärmuren öfverrappades och altarnischen kläddes med en tegelmantel (synlig å fotografien). Denna dolde fullständigt ett i nischen befintligt fönster som tjänat att släppa

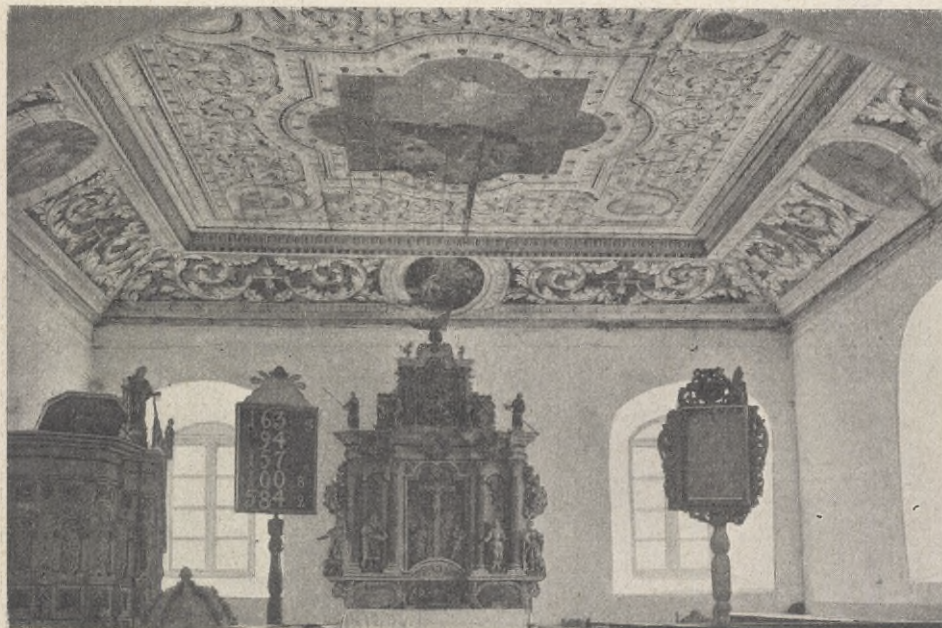
in ljus i den öster ut belägna kryptan. Ofvanpå rappningen anbragtes figurmålningar och nischen pryddes med ett måladt draperi.

På 1250-talet ansågs emellertid tvärskeppet eller prästernas kyrka för liten på grund af det stora antal kaniker, som tillkommit efter kyrkans tillblifvelse. Erkebiskop Jakob Erlands-son lät därför nedriva tvärmuren och uppföra en ny sådan något längre ut i midtskeppet. Rummet mellan den forna och den nya tvärmuren fördjupades och indelades i tre rum, hvilka täcktes af hvalf. Ofvanpå dessa lades ett golf i samma plan som tvärskeppets. Till de båda yttre rummen kom man genom dörrar å ytterväggarna, till det mellersta, hvilket tjänstgjorde som lönkammare, genom en lucka i öfre kyrkans golf. Kommunikationen mellan prästkyrkan och lekmannakyrkan förmedlades genom en trappa midt i den nya tvärmuren och denna öppnade sig mot midtskeppet genom en pryddlig portal (numera uppställd i universitetets historiska museum).

Under Brunii restaurering på 1830-talet nedrevos dessa inbyggnader, kamrarna fylldes med sten och murbruk, hvarjämte en bred trappa uppdrogs mellan midt- och tvärskepp.

Under utgräfnin-garna, hvilka ledas af dr Otto Rydbeck, ha enstaka skulpturer påträffats, utvisande att den gamla altarnischen varit domkyrkans vackraste ornerade parti.

Meningen är nu att flytta trappan en obetydlighet längre åt väster än förut varit fallet och bibehålla de gamla byggnadspartierna därunder i sitt nuvarande skick. En lucka vid ena trappgafveln skall möjliggöra studier af de intressanta formlämningarna med deras enastående anläggning.

Fot: Ewald, Herrljunga.

INTERIÖR AF DEN MÄRKLIGA ÖDEKYRKAN I VÄSTERPLANA ANNEX. (Se text å sista sid.)

Klische: Denot Skivresparre.

Litter. fotograf.

Kliche: J. van der Sijpe.

Bilden t. v.:
EN SANDSTENS-
BYGGNAD UN-
DER PÅGÅENDE
UPPUTSNING
ENLIGT DEN MO-
DERNA METO-
DEN.

Nedre bilden:
EN MED
SKYDDSMASK
FÖRSEDD AR-
BETARE SYS-
SELSATT MED
SANDSTENS-
PUTSNING.

Det modernaste sättet att upputsa och rengöra sandstensbyggnader är medelst komprimerad luft, som ledes genom en med fin sand fylld behållare. Den sålunda med sand uppblandade komprimerade luften passerar genom långa slangar för att slutligen med starkt tryck drivas mot den yta, som skall göras ren. Åtskrapet uppsamlas i en sorts stora trattar och användes på nytt till fyllandet af sandbehållarna.

Denna metod, som säkerligen ännu aldrig varit praktiserad i Sverige, har bland många andra fördelar äfven den att vara en mycket snabb procedur - exempelvis tog upputsningen af den här återgifna byggnaden, ett stort hotell i Paris, blott tre dagar i anspråk.

“HÖGA PORTENS“ BRAND.

Det är ej första gången den nu af eld härjade *Höga Porten* i Konstantinopel varit utsatt för eldsvådor och andra förstörelser. Uppförd 1803, bombarderades den och förstördes delvis under janitscharupproren och striderna efter sultan Selims störtande. Och 1878, under det kriget med Ryssland pågick och de ryska arméerna nal-

Kliche: J. van der Sijpe.

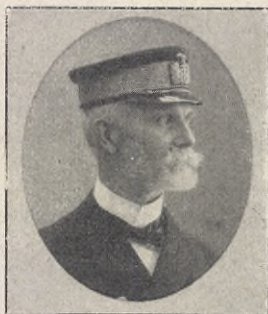

PALATSET “HÖGA PORTEN” I KONSTANTINOPEL efter branden den 6 febr. — Själfva entréen, som gifvit namn äfven åt byggnaden, återfinnes i föreg. nr.

kades Konstantinopel, kom elden lös i Höga Porten, som afbrann ungefär i samma utsträckning som nu. Som bekant talar man nu, liksom vid Tschiraganpalatsets (se ärg. XI:18) förstörelse genom eld, om mordbrand.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

C. A. M. HJULHAMMAR.
Nytjänad till vice amiral o. beviljad afsked. — Se ärg. XII: 19.

G. DYRSSEN.
Nytjänad till konteramiral.
Se ärg. XII: 4.

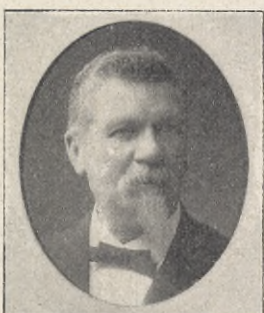
G. W. A. R. C. AF DONNER.
F. d. Öfverste. — Stockholm.
65 år 13 Febr.*

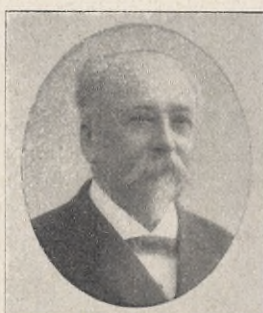
C. E. GRILL.
Öfverste. — Stockholm.
60 år 18 Febr.*

C. J. ANSTRIN.
F. d. Registrator. Fil. dr. —
Stockholm. 90 år 12 Febr.*

P. E. SIDENBLADH.
F. d. Öfverdirektör. — Stockholm.
75 år 19 Febr.*

O. M. V. JACOBSON.
F. d. Trafikchef v. Ups.—Gefle
och Gefle—Ockelbo jernväg. —
Stockholm. 70 år 14 Febr.

A. N. H. WAHLGREN.
T. f. Direktör. f. Skogsinstitutet.
— Stockholm. 50 år 15 Febr.*

F. SETTERBOM.
F. d. Handlande. F. d. kommunalordförande m. m. — Sköjde.
80 år 21 Febr.

F. T. PETERSSON.
F. d. Kommissionslandtmätare
o. stadsfullmäktig i Hudiksvall.
— Sala. 70 år 28 Jan.

A. G. ERICSSON.
Landbrukare. F. d. Riksdagsman. — Flen 60 år 13 Febr.

S. J. BENGTTSSON.
Landstingsman. Angryd, Sibbarb. 60 år 16 Febr.*

E. ANDRÉE.
Tonsättarinna. Organist. —
Göteborg. 70 år 19 Febr.*

A. L. FAHLBORG.
Kyrkoherde. Egendomsegare
Kommunalman. — Westerhaninge.
Strängnäs st. 70 år 7 Febr.

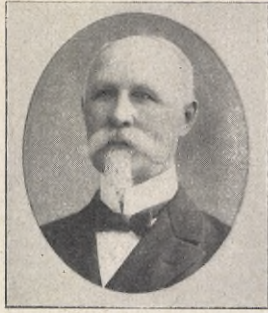
J. V. ADAMSSON.
Komminister. Kommunalordförande
m. m. — Avesta.
60 år 25 Febr.

A. LÖFGREN.
Kontorschef. Sångledare. —
Jönköping. 50 år 17 Febr.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

G. CARLSSON.
Vice verkst. direktör i Lifför-
säkr.-bol. Balder. — Stockholm.
70 år 21 Febr.

R. WESTMAN.
F. d. Kassör v. Stat. Jernv. o.
Fullmäktig i dess Pens.-inr. —
Stockholm. 70 år 10 Febr.

J. WENNBERG.
Grosshandlande. Kommunal-
man. — Marielund
60 år 8 Febr.

G. S. H. VON SCHEELE.
Apotekare. — Östhammar.
50 år 8 Febr.*

C. F. HASSELBLAD †.
F. d. Disponent. — Sprängvikens.
F. 40. † 6 Febr.*

O. LARSSON †.
Bruksegare. Disponent. — Hall-
stahammar. F. 46. † 10 Febr.*

G. B. STAËL VON HOL-
STEIN †.
Godsegare Ingeniör. — Vapnö.
F. 59. † 8 Febr.*

A. L. HAMMARBERG †.
Ingeniör. — Falun.
F. 62. † 7 Febr.*

CASIMIR AF DONNER. U-löjt. v. Svea Art-reg. 64, överstelöjtnant
derst. 95, förordn. ss. chef f. reg. 97, överste i armén o. afsked 03. Led.
af Garnisons Sjukh. direktionen.

CLAES GRILL. U-löjtn. v. Fortifik. 73, överstelöjtn. 07, öfvergick 09 till
fortifikationsens reserv, samt utnämdes s. å. till överste i armén. Var forti-
fikationsbefälhavare i Göteborg o. på Carlstens fästning 97—99 samt 99—04
i 3:e fortifikationsområdet. Kommandant o. fortifikationsbefälhavare å Ål-
sborgs fästning 04—07, afdelningschef i Arméförvaltningens militärbys-
fästningsbyggnadsafdelning 07—09. Sedan 10 chef i den nya Ladugårds-
gårdeskommissionen. Led. af K. Krigsvet. Akad. o. af K. Vet.- o. Vitther.
Saml. Eger egendomen Örnäs, Kungsängen.

CONRAD ANSTRIN. Stud.-ex. 41, fil. dr. 51. Kanslist i statsutsk. v.
riksdag 61—66, registrator o. aktuarie i K. Statskontoret 63—89. Fil. jubel-
doktor 01.

ELIS SIDENBLADH. Stud.-ex. 55, fil. kand. 60, förordn. som biträd.
geolog i Sv. Geol. Undersökn. s. å. Fil. dr. 63, aktuarie i Statist. Cen-
tralbyrån 67, sekreterare 70, förste aktuarie 79 samt öfverdirektör o. chef
i Stat. Centr.-byrån 80—01. Ordförande i Statistiska tabellkommissionen
86—01. Redaktör af Statskalendern 69—77. Sedan 80 led. af kommissionen
i de allm. kartarbetena. Varit kommissarie o. svenskt ombud vid ett flertal
utländska utställningar. Led. af K. Vetenskaps Akad. o. deis preses
99—1900, äfvensom dess fullmäktig i Nobelstiftelsen sedan 01; led. af K.
Landtbr. Akad. o. ordf. i dess ekonom. afd., led. af K. Krigsvet. Akad. samt
af ett stort antal utländska vetenskapl. samfund. Deltagit i utarbetandet
af Stat. Centralbyråns publikationer 69—01 samt utgivit ett flertal geolog.
kartor jemte beskrifningar m. m. På sin tid led. af kyrkoråd. En af Sveriges
första olycksförsäkringsbolags. "Fylgia", tre stiftare o. dess styrelseordför-
ande från bolagets början, 81 t. 08. På födelsedagen donerat 100,000 kr.
ss. en stipendiefond till Vetenskapsakademien.

ANDERS WAHLGREN. Stud.-ex. 78, fil. kand. 82. Utex. fr. K. Skogs-
institutet 83. Vik. lektor derst. periodvis 85—90. Förestån lare i Kalleberga
Skogsskola 94. Jägmästare i Norra Roslags revir 01. Tid. direktör i
K. Skogsinstitutet sedan 06. Led. af kommitté i skogsundervisn. ord-
nande 06—08, samt i kommittéen i rev. af gällande jaktlagstiftning 09.
Prisdomare v. jaktutställn. i Stockholm 02 o. vid Skogsutställning i Norr-
köping 07. Redaktör af Svenska Jägareförbundets Tidskrift 94—05. Inneh.
af förbundets medalj. Djur- o. naturmålare.

SVEN BENTGSSON. Seden en följd af år landstingsman, styr. led. i
Varbergs Banks A.-B., i Folkhögskolan å Katrineberg m. m., skiftesgodman.

ELFRIDA ANDRÉE. Organistex. 56, assistent v. Telegrafen 65, organist
i Finska kyrkan i Stockholm 61, i franska kyrkan 62, i domkyrkan i Göte-
borg sedan 67. Sånglärarinna. Komponerat ett flertal större verk för kör,
stråkinstrument, orkester o. o. g. högt uppskattade både i in- o. utlandet.
Vi hänvisa till biografii o. helsidesporträtt i arg. V. 29. Att erinra
hvilka initiativrika o. kraftiga verksamhet för Folkkonserterna i Göteborg
hvilka åtnjutna en lika stor som välförtjent popularitet.

ALFRED LÖFGREN. Var under åren 87—02, med ett års afbrott, ledare

af Göta Par-Brikolls sängkör i Göteborg. Är numera kontorschef å Jön-
köp. o. Vulcans tändsticksfabr. A.-B. i Jönköping.

HJALMAR VON SCHEELE. Farm. stud.-ex. 79, apotekareex. 86, inneh.
af apoteket i Östhammar o. Medikamentörrådet i Öregrund sedan 04. Ordf.
i Helseovärdsnämnden 11, v. ordf. i Drätselkammaren 06, ordf. i styr. f. Up-
lands E. Banks aid.-kontor 09, samt ordf. i styr. f. Badhus A. B.

CARL HASSELBLAD †. Var från 70-talet o. till för några år sedan
disponent i Sprängvikens sågverk. Egnade intresse och äfven betydliga
medel åt skytteförelsen, samt var i sin trakt i hög grad populär och känd
tillföljle sin välgörenhet serskildt mot barn. Delegare o. styrelseledamot i
Svanö A.-B. m. m.

OSCAR LARSSON †. Utex. fr. Ultuna Landtbr. Inst. 73, derefter bruks-
förvaltare å Ramnäs bruk samt å Brevens bruk samt inköpte 90 hufvud-
delen i Hallstahammar bruk, hvars disponent han sedan varit. Egare af
egendomen Skåsta i Vestm. län. Verkst. direktör i Trångfors Kraft A.-B.
97—06, styr. led. i Morgårdshammar mek. verkst. A.-B. 97—08, i Högfors
A.-B. o. i Hornåls A.-B. sedan 94. Styr. led. i Jernverksföreningen 89—
94. Kommunalordförande 02—10, ordf. i taxer. nämder samt led. af pröfn.
nämder m. m. Ordf. i Strömsholms distr. Landbruksförening, led. af Hus-
hålln. Sällsk. förvaltn. utsk. sedan 1900. Styr. led. i länets Arbetsförmidl.
anst. och i Egnahemskomm. Landstingsman sedan 98.

GEORG STAËL VON HOLSTEIN †. Genomgick Tekn. skolan i Örebro
o. studerade derefter v. tysk landbruksakademien, tog anställning v. egen-
domar i in- o. utlandet samt arrenderade Nannarp i Halland. Blef v. faderns
död 07 innehafvare af det stora fideikommissgodset Vapnö i Hall. län. På
sin tid kommunalordförande.

ARENDDT HAMMARBERG †. Afg.-ex. fr. Chalmerska Institutets högre
afd. 81. Derefter ritare hos prof. Ångström samt under 6 år anst. å Domar-
ärvet. Var från 89 under många år i Amerika, där han dels tjänstgjorde
som chef för ritkontor v. rör- o. plåtverk i Jonngstown, dels byggde stal-
verk i Seattle. Var sedan 07 föreståndare i Kopparbergs Bergslags kon-
struktionsbyrå i Falun.

Redaktionen af HVAR 8 DAG ansvarar för
emottagna manuskript endast om 20 öre i
frimärken åtföljda desamma.

Manuskript läsas i tur med förut inkomna och
honoreras omedelbart efter införande.

Foto. Plathino, Gbg.

Kliché: Kem. A.-D. Denkt Silfverparre, Sthm-Gbg.

ÉN VÄLDIG ELDSVÅDA började den 15 februari Bark & Warburgs brädgårdar i Majorna, Göteborg. Hvarenda man af Göteborgs brandmanskap var uppbadad; blott de oundgängliga reserverna innehölls å brandstationerna. — Såväl den gamla fabriksbyggnaden och torkhuset å upplagets västra del som den vid älfstranden uppförda nya fabriken lades i aska, och kolossala mängder virke, bearbetadt såväl som råvirke, blefvo lågornas rof. Genom olyckan ha hundratals människor blifvit arbetslösa. — För huru många hundratusen kronors värde som förstörts är ännu ej bekant.

(Till foto å sid. 348.)

En märklig ödekyrka. Västerplana annex till Medelplana församling på Kinnekulle har en i flera afseenden märklig kyrka, som sedan många år stått öde, enär Västerplana haft gemensam kyrka med Medelplana, men hvilken nu ånyo torde komma att tagas i bruk. För att åter kunna blifva användbart till predikolokal erfordrar emellertid det gamla templet

en restaurering, hvilken torde vara möjliggjord genom de 6,000 kr. donation som för icke länge sedan gjorts för detta ändamål.

I ödekyrkan, som är från 1200-talet, finnas bl. a. synnerligen intressanta och värdefulla takmålningar från början af 1700-talet, och vidare ett gammalt, särdeles praktfullt altarskåp i träskulptur.

VECKANS DAGAR

13 febr. Öppnas i Stockholm sjetta svenska förbudskongressen.

— Öppnas i Washington den panamerikanska handelskongressen.

14 febr. Meddelas att Stockholms schackförbund, till hvilket anslutit sig Sthlms allm. schackklubb, Sthlms södra schacksällskap och Sveriges kontoristförenings schacksällskap, nu bildats.

— Sammanstötet expresståget Paris—Brest på stationen Courville med två godståg. Tågen råka i brand. Många dödas och såras. — Hålles i Paris konstituerande bolagsstämma med fransk-skandinaviska banken. — Handelsaftalet mellan Canada och Förenta staterna godkännes af representanternas hus i Washington.

15 febr. Jättebrand i Majorna i Göteborg: Bark och Warburgs brädupplag och fabriksbyggnader nedbrinna.

16 febr. Begynner årets lagtima adelsmöte.

— Från Petersburg meddelas att ryska regeringen beslutat att besätta kinesiska guvernementet Kuldtscha och östra Turkestan, samt tillstått Kina ett ultimatum. — Englands bank sänker diskontot från 4 till 3½ %.

17 febr. K. automobilklubbens prisutdelning för de nyligen hållna vintertävlingarna. Vinterpokalen vinnes af grossh. Janek å "Minerva"; Göteborgspokalen af ingenjör Rääf å "Piccolo". — Inträffar en hemska olycks handling vid järnvägsbygget Järna —

Nyköping—Norrköping vid sprängning i en skärning vid Backen i Lästringe socken. Två personer dödas, tre skadas.

— Framlägger en kongressledamot i representanternas hus i Washington en resolution, däri han hemställer om diplomatiska underhandlingar rörande införlifvande af Canada med Förenta staterna. Det uppseendeväckande resolutionsförslaget blir gifvetvis förkastadt. — Tyska riksbanken sänker diskontot från 4½ till 4%

18 febr. Behandlas i riksdagens båda kamrar motionerna om införande af lokalt veto med allmän och direkt rösträtt. Första k. afslår, Andra k. bifaller.

— Undertecknas en fransk-portugisisk handelsstraktat.

INNEHÅLL

Prins Carl. — "Längesedan" af Ulla Linder. — Förbudskongressen. — Gustaf Frödings hvilopats bland siare och skaldar å Uppsala kyrkogård. — Svenska bilder. — Från svenska scener. — Skridskomästare. — Sällsynt stockholmsbild. — Engelska konungaparets första parlament. — Finska landtdagen. — En märklig flygfärd öfver vattnet. — Ett tyskt transatlantiskt luftskepp. — Ett polarskepp. — En järnvägskatastrof i Frankrike. — Våra kyrkliga förminnen. — Modern byggnadsrengöring. — "Höga portens" brand. — Veckans porträttgalleri. — En väldig eldsvåda. — Veckans dagar.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.